

Verslag Ontwikkelgesprek Bsc Bos- en Natuurbeheer (BBN) en MSc Forest and Nature Conservation (MFN)

12 februari 2019

- 1. Hoe krijgen we het 'level' en 'content' van vooral de BSc naar een hoger niveau zonder onze heterogene studentenpopulatie te verliezen? Dit onderwerp is vooral relevant voor BBN maar speelt uiteraard ook bij MFN. Vermoedelijk verliezen we ook studenten als we het niveau en/of de werkwijze veranderen.**

Dit issue speelt m.n. bij de overlap BSc/MSc. MSc wordt ingericht op de zij-instroom. Liever maken we een 'totaalpakket' van jaar 1-5, het gevolg is dat het voor de zij-instromers wat moeilijker zal zijn. Of richten op eigen populatie of zij-instroom? Het is een strategische keuze om je te richten op of de eigen doorstroom of de zij-instroom. Belangrijk: wees liever duidelijk over wat de eisen zijn dan wat de eisen an sich zijn. Mensen gedragen zich naar wat je ze voorleeft, bij een verandering, veranderen de studenten dan vaak ook wel mee.

Voorbeeld UVA: bij start MSc 1 een belangrijk basisvak aanbieden dat in de BSc in 8 weken wordt gegeven, maar in de MSc dan in 4 weken. Het is dezelfde stof, maar het gaat echt om de essentie. Het moet daarbij duidelijk zijn dat als je die basisstof niet beheerst, je het niet gaat redden in de MSc. Voor hbo-instroom is dit wel pittig soms; maar vaak trekken die toch wel bij. Wat ook een optie voor hen is, is om zich via een minor voor te bereiden.

Belangrijkst: wees duidelijk over toelatingseisen en bied eventueel een schakeltraject aan.

Wat ook een optie is, is om de MSc te laten zoals die is en dan kijken wat je met de overlap van de BSc doet – kun je dit ook uit de BSc halen en daar iets anders voor terug zetten? Bijv de BSc breder maken?

Als je het niveau wilt verhogen, aan welke knoppen kun je dan draaien?

- o Vakinhoudelijk, contentverdieping
- o Toetsing -> dan moet je de leerdoelen aanpassen
- o Classificering vak (werkwijze WU: 1-c0de, 2-code.. niet heel onderscheidend?) Voor internationale studenten is dit ook verwarrend; als MSc-student ga je toch geen BSc-vak volgen?
- o Een grotere mate van integratie van onderwerpen, minder losstaand

Wellicht overlap er uithalen, niveau verhogen en leerlijnen gebruiken. Als je goede leerlijnen hebt, kun je op dingen voortbouwen. Maak de logica inzichtelijk voor studenten. Dat kan ook een positief effect hebben op de leerhouding van studenten. Maar daar moet je dan ook de docenten in meenemen! De Course library is in de maak, eerst alleen voor docenten. De library kent verschillende categorieën. Bijv behandelde theorie. Dit is nog best lastig; heb je dan een theoretische leerlijn? Hoe ver gaat die dan? Skills en inhoud moeten elkaar ook voeden. Dan heb je een sterke leerlijn.

Een voorbeeld vanuit de medische setting is om voorbeelden te noemen; de leerdoelen formuleren als "student kan dit en dit, daarvoor moet hij dit en dat weten en daar zit de toepassing" Dan kader je dit duidelijk in voor het onderwijs. De vraag is of je dit op opleidingsniveau kunt doen binnen WU? Want dat is wel wenselijk. Het matrixmodel is een kracht, maar als het te complex wordt dan moet je het toch uit elkaar halen.

Er is wel een trend om meer open en online onderwijs in te bedden in opleidingen. Bijvoorbeeld door binnen een 'groot' gedeeld vak toch mogelijkheden te creëren om meerdere opleidingen te bedienen.

Hoe kijken examencommissies naar online vakken? In Nijmegen valt dit binnen de keuzeruimte, waarbij de docent garant staat voor de kwaliteit van het vak richting de examencommissie.

Er zijn discussies over het aantal ECTS dat aan online onderwijs wordt toegekend. Vaak heeft een docent een on-campus vak en maakt hij daar een online vak van. Beiden hebben precies dezelfde leerdoelen. Maar qua uren (en dus ECTS) is het plaatje anders. 6 ECTS on campus kan in absolute uren 3 ECTS online zijn. Maar het kan efficiënter zijn; en dus heeft het hetzelfde aantal ECTS. Bovendien is een uur in de collegezaal geen garantie voor een goed besteed uur. Meer ruimte voor zelfstudie geeft studenten ook ruimte voor excelleren – bij een vast rooster, verplichte colleges kan dat niet. Daarom zou wat minder contacturen wel prima zijn. De WUR heeft er veel. Dit wordt wellicht deels ook gevoed door het financieringsmodel (college is gunstig). Minder contacturen biedt studenten ruimte voor zelfstudie en excelleren.

Jaar 1 MSc vakken; in plaats daarvan extra 24 EC minor thesis? Bereik je dan nog alle leerdoelen? Als je als opleiding bijvoorbeeld een stage 1 en 2 aanbiedt, dan moet duidelijk zijn wat er anders is (leerdoelen, eisen, begeleiding). Generieke leerdoelen op verschillende content kan ook.

2. Kan het panel ons vertellen wat we absoluut *niet* moeten veranderen aan de opleidingen?

Er is discussie over de naam van de opleiding Forest and Nature Conservation – verlies niet de klassieke 'bosbouw' uit het oog. 'Verstop' dit niet onder de noemer natuur. Kijk goed naar hoe je hierover naar potentiële studenten communiceert. Daar is wellicht nog winst te halen. UVA: misschien kun je met scholen waarvan leerlingen voor het profielwerkstuk komen, een langdurige relatie aangaan. Er is wel een team dat namens de WUR scholen langsgaat, maar wat daar precies wordt verteld is niet helemaal inzichtelijk. Het opleidingsteam zou voorlichters en wervingsteam daarbij nog beter kunnen helpen.

Wees zuinig op het enthousiasme en de energie en de goede link met docenten! Zij hebben het gevoel dat ze feedback mogen geven op dingen die beter kunnen, communicatie is goed. Blijf open staan voor suggesties, dat mag ook kritiek zijn. Dat dat kan is heel plezierig.

3. Wat zijn de ideeën van het panel over hoe we de aansluiting bij de arbeidsmarkt kunnen verbeteren?

20% van de studenten gaat een wetenschappelijke carrière in. Een groot deel dus ook niet -> bereid ze daar op voor. Voor zowel research als niet-research heb je generieke dingen nodig; argumenteren, schrijven, standpunten innemen. Deze zaken horen bij een academische opleiding. Het werkveld vraagt om vakinhoudelijke kennis – die moet goed zijn. Houden zo. Plus: samenwerking in teamverband, projectvoorstellen/plannen, blijft nuttig.

De WVAC komt 1x per jaar bijeen, hier zouden we nog meer uit kunnen halen. Een internationale organisatie hier aan toevoegen, is lastig. We willen wel de commissie meer binden aan de opleiding. Voorbeeld van een goed werkende commissie is er bij Animal Sciences. Je zou de advisory board ook een opdracht kunnen geven? Eigenlijk vormen de alumni ook een advisory board. Alumni in advisory board is ook een goed idee.

Gebruik je alumni, ook m.b.t. voorbereiding loopbaan; waar wordt bij sollicitaties op gelet? De opleiding gaat een enquête uitzetten onder alumni.

N.a.v het rapport:

- Opmerking over teaching methods; *innovative teaching methods to fill in knowledge gaps*. Wat zou dat kunnen zijn?

Bij een heel diverse instroom heb je kapitaal dat je kunt benutten. Maar het kan ook een belasting betekenen als je in contacttijd veel tijd kwijt bent aan op gelijk niveau brengen. Dat is zonde. De principes van Flipped classroom zijn daarom mooi; een divers aanbod aan studenten met diverse achtergrond. Maak duidelijk: we starten hier. En dit bieden we je aan om op niveau te komen. Bij de opleiding is daar al mee geëxperimenteerd, maar het is helaas niet zo positief ontvangen door studenten. Studenten reageerden verrast op de manier van onderwijs. Wat prettig zou zijn is om dit WUR-breed uit te rollen vanaf jaar 1 -> "dit is hoe we bij WUR onderwijs geven". In huidige setting wordt de docent er nu hard op afgerekend, dat zijn de consequenties van de tenure track, BAC. Het panel beaamt dat dit een WUR brede uitdaging is.

Een suggestie is: team-based learning (TBL, trademark). De structuur; studenten krijgen materiaal om zich voor te bereiden, komen op moment X bij elkaar – beantwoorden vragen en beantwoorden vragen in groepjes. *Readiness-test*. Dan krijgen ze een verdiepingsopdracht. De docent kan dan zien welke opdrachten/vragen lastig waren en kan daar aandacht aan besteden. Dat geeft studenten ook een ander gevoel dan wanneer je wordt geweerd uit lokaal omdat je niet bent voorbereid.

Als opleiding wil je dat studenten zelf aan de slag gaan en het is lastig om te weten hoeveel je daarvoor moet doen. Het heeft ook veel met verwachtingsmanagement te maken. Dit zou je ook al kunnen koppelen aan de voorlichting over de opleiding. Zo werken we hier, dit verwachten we van jou en dit bieden we jou. Het kost wel tijd om dit op te zetten. Kies ook; wanneer laat je de student los? En stop je met heel veel begeleidingstijd in een student te stoppen. Tegenwoordig is er zoveel zelf te vinden – dit vormt de uitdaging: blijf het niet te lang aanreiken en controleren.

En als je studenten helpt om iets bij te spijkeren moet dat wel in verhouding staan tot de omvang van het vak waarvoor ze dat nodig hebben.

Een onderwerp op de agenda van de PC is: wat voor soort student streven wij na? Pro-actieve student. En wie is daar verantwoordelijk voor? De enige die leren kan, is de student. Dat is de docent niet. Iedereen bij de universiteit moet onderwijs in principe belangrijk vinden. Die motivatie moet er ook bij de student zijn, je zit hier niet omdat je er moet zitten. Er is geen leerplicht. Didactisch gezien is dit best een uitdaging voor docenten – het is vaak ook moeilijk om die grenzen te trekken. Als iemand niet wil en het lukt niet; zonde, maar het zij zo. Maar als iemand daarin ook nog anderen meeneemt, mag je ingrijpen.

Bij de WU willen we te goed voor onze studenten zorgen. We hebben heel veel contacturen en dat is niet alleen positief, een hele lage BSA-norm. We doen wel heel veel voor ze. Er is wel heel veel concurrentie ook van andere 'leuke' dingen. Afnemend veld speelt hierin ook een rol; wat verwachten zij qua zelfstandigheid?